

עשר בגדים. והוא רבי יוסי הנזכר במשנה שחולק על תנא קמא. ומשמע שתנא קמא הוא רבי מאיר].

ומתריצין: אמר רבא: אפילו תימא מתניתין רבי מאיר היא, לא קשיא:

התם בשאר מלבושים, כדרך מלבושו כחול — שוויה רבנן. שהתירו לו ללבוש כדרך שהוא לובש ביום חול. וכדמפרש ואזיל.

וגם הכא בתפילין. כדרך מלבושו כחול — שוויה רבנן.

ומבאר רבא: התם, דביום חול כמה דבעי לביש, שדרכו ללבוש כחול כמה בגדים שירצה, הילכך לענין הצלה בשבת נמי שרו ליה רבנן להוציא כמה בגדים שירצה דרך מלבוש.

אבל הכא, דבחול נמי רק זוג אחד, אין, הוא מניח, טפי לא. ולא יותר. הילכך, לענין הצלה נמי — זוג אחד, אין, טפי לא.

דקסבר תנא דמתניתין דשבת זמן תפילין הוא, והדרך להניח תפילין בשבת, ולא התירו לענין הצלתם מבזיון, אלא רק שיניחם כדרך מצותו, ולא יותר.⁽¹⁰⁾

והוינן בה: וכי רק זוג אחד, אין, מותר לו להכניס בבת אחת, לתנא קמא. טפי — לא?

לימא האם נאמר כי תנן סתמא דמתניתין דלא כרבי מאיר. והרי סתם משנה רבי מאיר היא?

דאי כרבי מאיר, האמר שאם נפלה דליקה בשבת בחצירו, לובש כל מה שיכול ללבוש, ועוטף כל מה שיכול לעטוף, אפילו הרבה בגדים זה על גבי זה, ומוציא לחצר אחרת. ואילו הכא, לא התירו אלא זוג אחד בלבד?

דתנן: במסכת שבת [קכ א]: ולשם, לחצר הסמוכה לדליקה — מוציא כל כלי תשמישו הצריכים לו לאותה שבת. ולובש כל מה שיכול ללבוש, ועוטף כל מה שיכול לעטוף.⁽⁸⁾

ומבאר הגמרא: וההיא סתמא — ממאי דרבי מאיר היא?⁽⁹⁾

דקתני עלה בבריתא [שם]: לובש ומוציא לחצר אחרת, ופושט שם, וחוזר ולובש, ומוציא, ופושט אפילו כל היום כולו, דברי רבי מאיר.

[ורבי יוסי חולק עליו, שמותר רק שמונה

תפילין.]

ולרבי יהודה מותר אפילו לדבר הרשות.

רש"ש צו ב.

9. אע"ג דסתם מתניתין רבי מאיר היא, מ"מ אי לאו דמוכח כן היה יכול לתרץ דההיא סתמא לא כרבי מאיר, כיון דקשיא תרי סתמי אהדדי, ועל כרחך תרי תנאי היא, ריטב"א.

10. והראשונים מבארים דאף אם שבת לאו זמן תפילין וטעם היתר טלטולן בשבת משום דהן

8. כתב הריטב"א, אף דשם מיירי שמוציא לחצר שמעורבת עמה [בעירובי חצירות], בכל זאת מוכיח, דכמו ששם התירו רק דרך מלבוש ולא חילקו בין רב למעט, הכי נמי משום כבוד תפילין, שהתירו אף מרה"ר לרה"י, אין לחלק בין רב למעט.